

EMPA toernooi 2012 Liverpool

Na het jaarlijkse oefentoernooi bij de Vletterlieden op het terrein van VSV in Velsbroek, ging het bloed sneller stromen bij de 20 (!) die Amsterdam-IJmond gingen vertegenwoordigen in Liverpool tijdens het jaarlijkse EMPA-voetbaltoernooi.

15 Mei werden Dick en Gerry v.d. Linden als verkenners vooruit geschoven en via de DFDS-ferry naar Newcastle naderden Nienhuis, Snoodijk en van Essen vanuit de Noord. Zodat op 16 mei in de vroege ochtend de weg vrij was voor een groot deel van het team om met Easyjet te worden ingevlogen. Woensdagmiddag en donderdag kwamen de rest van de troepen. 16 Mei was tevens de 44ste verjaardag van Roy Hesselink, maar tijd voor feest was er niet. Amsterdam was bloedserieus bezig met haar voorbereiding op **het** toernooi van het jaar (Daar kunnen de roeiers nog een voorbeeld aan nemen...). Afijn, voor de zon op haar hoogste punt was, stonden de eerste "pints" op den tafel en kon de tactische bespreking beginnen. Na de lunch werd koers gezet naar het Albert Dock, waar de Beatles hun verhaal deden in hun Beatles-story. Met headset en knoppen in de hand werden we door het museum geloodst. Na dit interessante verhaal streken we neer op één terras, want van die Beatles kreeg je toch wel dorst. En laat nu net het bier hier in de aanbieding zijn.. Moest het wel per "bucket" aangeschaft worden, maar dat was voor Jan Kaas geen bezwaar..

Na een korte pauze in het Crown Plaza hotel was het tijd voor de avondtraining. Onder leiding van guide Hesselink en coach "curry" Nienhuis werden we te voet naar het restaurant gedirigeerd en konden we gaan werken aan de "opstelling op servet". Uiteraard werd daarbij uit volle borst gezongen voor de jarige Roy en werd hij verblijd met een officieel EK-shirt van het Nederlands elftal namens alle aanwezigen. Na deze enerverende avondtraining werden nog wat pintjes op de i gezet in de bar van het hotel.

De volgende ochtend na het ontbijt zou de ochtendtraining gehouden worden in de Yellow Duck Marine, ware het niet dat deze voor onze neus was weg gekaapt door niemand minder dan Queen Elisabeth herself! Nadat Jack ons had voorzien van "Royal" vlaggen, konden we ons volop storten in het circus rondom de Britse vorstin en haar gevolg. Vlak voor onze neus begonnen ook nog de "Junior-Beatles" hun "gig". Later bleken het de Hummingbirds te zijn. (www.wearethehummingbirds.com)

Na deze toch wel bijzondere ochtendsessie was het tijd voor een rustgevende tocht op de "Ferry who crossed the Mersey". De middag was verder om te shoppen en de benen rust te geven op het terras. Voor de avondtraining werd eerst rijst gegeten en daarna begaven we ons richting "Revolution-bar" alwaar de loting voor het toernooi plaatsvond. Amsterdam kwam terecht in poule A, samen met België en Italië. Een niet geringe uitdaging viel ons ten deel. Vandaar ook dat "team Amsterdam" de hele avond nodig had om de neuzen in dezelfde richting de duwen. Verantwoordelijk als wij zijn, heeft ook deze keer Amsterdam het licht uit gedaan op de lotingsavond.

De volgende ochtend waren de neuzen enigszins bleekjes, maar vastberaden om te strijden voor de cup. Na een degelijk Engels ontbijt was het energy-level weer op peil. Alle spelers en supporters werden in drie Engelse dubbeldekkers gedreven en werd koers gezet naar Vauxhall FC in Ellesmere Port aan de Zuidzijde van de rivier. De dubbeldekkers waren echter nog niet uitgerust met Tom. Vandaar dat we na omzwervingen door kleine Engelse dorpschappen vastliepen bij de sluizen van het Manchester Shipcanal. Met de nodige vertraging werd onder luid applaus uiteindelijk toch de bestemming bereikt.

Na de traditionele groepsfoto konden de Amsterdammers de wei in tegen de Belgen. De eerste helft konden we de Belg terugdringen op eigen helft. Door de constante druk kwamen de kansen ook voorbij, waaronder Jim Sperling die alleen voor de keeper kwam, maar de bal niet in de touwen kreeg. Op slag van rust was het wel raak. Op aangeven van Niels Vermij kon Hans Muntjewerff de bal intikken. De 2e helft gaf hetzelfde beeld, met uiteindelijk verdiend de score van Bart Vriend op aangeven van Rob Gerrits. De eerste drie punten zaten in de tas.

De tweede wedstrijd gaf een vertrouwd beeld met "drama-queens" Italië in de slachtofferrol. Bart Vriend kon, klem tussen twee Italianen, het gras opzoeken in het strafschoopgebied en dit werd bestraft met een penalty. Roy maakte snoeihard de 1-0. In de tweede helft bleven we goed partij geven, maar konden de Italianen toch op gelijke hoogte komen door een schot dat van richting werd veranderd en achter Jorrit in het doel belandde. Penalty's moesten uiteindelijk bepalen wie er 1e in poule A werd. Italië won deze reeks, waardoor wij werden veroordeeld tot Weser-Ems en (vorig jaar finalist) Kiel op het kunstgrasveld.

Bijkomend nadeel was hier dat de ballen met grote regelmaat over de hekken verdwenen, zodat ballenraper Jack Vermij al bekaf was alvorens hij moest gaan invallen. Door twee slordige momenten kwam Weser-Ems op 0-2. Ze hadden echter hun handen vol aan de Amsterdammers. Op een voorzet van Roy schoot Bart net over, evenals een schot van afstand van Niels Vermij, dat net doel mist. Een vrije trap van 20 meter wordt door Bart tegen de lat gelegd en door Hans M. en Willem over de lijn gewerkt. Eindelijk de 1-2. Maar te laat om nog op gelijke hoogte te komen.

Tegen Kiel konden we lekker voluit partij geven en na een mooie kopkans van Jim op de lat, stond het al gauw 1-0 door Roy. Even later kwam Jim alleen voor de keeper en toen kon hij wel goede zaken doen, 2-0. In de tweede helft scoorde Jim nogmaals uit een corner van Bart, 3-0.

Amsterdam kwalificeerde zich voor de troostfinale om de 3^e en 4^e plaats in het toernooi. Hiertoe werd een penaltyserie tegen Vlissingen uitgeroepen. Na elk vijf penalty's stond het 4-4. Daarna volgde het "sudden death systeem" en gingen we in de 7^e penalty onderuit. Vlissingen ging met de derde prijs naar huis.

De "cooling down" werd beurtelings serieus uitgevoerd middels een winderig parcours richting de bar, met op de terugweg de vertrouwde balansoefening met het gevulde dienblad.

In de avond volgde nog de prijsuitreiking en de dinner-dance in de grote zaal van het Crown Plaza hotel. Hans verzocht in zijn dankwoord de andere teams om aflossing op de lotingsavond van volgend jaar, zodat Amsterdam niet weer het licht hoeft uit te doen.

Ik ruik een finaleplaats volgend jaar in Livorno. See you there, mates!

Thanks!

Johan van der Laan (assistant coach curry)